

6 / PROSINEC 2021

ŠKOLNÍ ČASOPIS
ZŠ ŠLAPANICE

Ž

A

K

O

Žako

školní časopis ZŠ Šlapanice

Vychází od 1. dubna 2020.
Tištěná verze do každé třídy zdarma.
Digitální verze volně na www.zsslapanice.cz.

Sídlo: ZŠ Šlapanice
Masarykovo nám. 1594/16
664 51 Šlapanice
E-mail: zako.redakce@zsslapanice.cz

Naše škola:	Lenka Sedřová Gabriela Parmová
IT:	Tomáš Vaněk
Expedice:	Filip Petřík a sedmáci
Duel:	Vít Vyšinka
Knihy:	Nina Degano
Hobby:	Matyáš Adamec Kryštof Nesvadba
Poradna:	Andrea Mikotová
Rozhovory:	Šarlota Burianová
Čtení:	Marie Buchtová
Hřiště :	Pavλίna Chalupová Markéta Kondlerová
Ilustrace:	Karolína Schwecová
Korektury:	Viktor Merta
Grafika:	Roman Fuksa
Pedagogický dozor:	Roman Fuksa Viktor Merta Filip Petřík

Naše škola	
Školská rada.....	1
Hobby	
S dronem do oblak.....	5
Rozhovor	
Error1k nemá chybu	6
Knihy	
Šestidílná série	8
Expedice za mě100	
Ponětovický rybník a mokřad.....	9
Duel	
15 otázek Víta Vyšinky	12
Poradna	
Jak mít hraní pod palcem.....	13
IT	
Jak si zlepšit „pobyt“ na Windows 10	14
Čtení na pokračování	
Planeta Nabe	16
Hřiště	
Noční dobrodružství.....	17
Anketa	
Co děláme o přestávce	19

ŠKOLSKÁ RADA

Při základních, středních a vyšších odborných školách se zřizuje školská rada. Školská rada je orgán školy umožňující zákonným zástupcům nezletilých žáků, zletilým žákům a studentům, pedagogickým pracovníkům školy, zřizovateli a dalším osobám podílet se na správě školy.

Členem školské rady nemůže být ředitel školy.

Ředitel školy zajistí v souladu s volebním řádem řádné uskutečnění voleb do školské rady.

Funkční období členů školské rady je tři roky.

Jakub Rollinek

Co jste měli ve škole nejraději?

Na základní škole mě bavila nejvíc asi prvouka a počítačový kroužek.

Je něco, co na naší škole není, na vaší to bylo a líbilo se vám to?

Nic mě nenapadá.

Co se vám na naší škole líbí nejvíce?

Že se neustále rozvíjí. Z vedení mám pocit, že se snaží dělat maximum pro děti.

Proč pracujete ve školské radě?

Chtěl jsem se alespoň trošku zapojit do „věcí veřejných“.

Květa Lucáková

Co jste měli ve škole nejraději?

Milovala jsem plavání a český jazyk. To mě drží dodnes. A co je zvláštní? Nikdy jsem neměla ráda prázdniny. Do školy jsem se vždy těšila.

Je něco, co na naší škole není, na vaší to bylo a líbilo se vám to?

Představte si předměty, jako jsou pěstitelské práce, dílny nebo branný den. Jsou to úsměvné vzpomínky, ale nic bych nevracela.

Co se vám na naší škole líbí nejvíce?

Školu dělají především lidé. A těch skvělých, které jsem měla možnost poznat, je na naší škole opravdu hodně.

Proč pracujete ve školské radě?

Ačkoliv jsem z učitelské rodiny a učitelství a školství jsem se důsledně vyhýbala, tak ať chci nebo ne, je to silnější než já.

Kateřina Migdau

Co jste měli ve škole nejraději?

Tak třeba přestávky 😊. Ne, doopravdy asi kamarády, se kterými trávíte ve škole hlavně přestávky. Také se to trochu lišilo na základní, střední a vysoké. Na střední jsem potkala pár kamarádů snad na celý život.

Předmět - určitě matematiku a tělesnou výchovu, což mi zůstalo i na tu vysokou, kde jsem studovala učitelství pro střední školy, tělák a matiku.

Je něco, co na naší škole není, na vaší to bylo a líbilo se vám to?

Já jsem chodila na „naši základku“, takže vlastně ne. Jen máte můj oblíbený bazén krásnější než za nás. A nejen bazén, ale i další zázemí.

Ze střední, kde učím, mi chyběl žákovský parlament a ten už taky máte, takže super 😊.

Co se vám na naší škole líbí nejvíce?

Asi to, že mi připadá akční. Škola, žáci i učitelé.

Proč pracujete ve školské radě?

Do školské rady jsem byla jmenována městem a jsem za to ráda. A to z důvodů: měla jsem o tuto „práci“ zájem, jsem zastupitel a radní ve městě Šlapanice, školství obecně mě velmi zajímá a pohybuji se v něm celý život, ve Šlapanicích žiji a prostě mi to přišlo logické a důležité.

Tereza Suchá

Co jste měli ve škole nejraději?

Ve škole jsem měla ráda češtinu i matematiku. Tu ale jen na základce, od střední mi už moc nešla, ale s češtinou jsem se kamarádila dál :-). Bavila mě gymnastika v tělocviku a taky přírodopis.

Je něco, co na naší škole není, na vaší to bylo a líbilo se vám to?

Na základní škole jsme v rámci výuky měli dílny, práci na školním pozemku, vaření a šití. V každém ročníku něco. V těchto předmětech byla vždycky legrace.

Co se vám na naší škole líbí nejvíce?

Možnosti. Velká škola, jako je naše, má některé nevýhody, ale výhodou je větší nabídka různých aktivit.

Proč pracujete ve školské radě?

Ve školské radě zastupuji společně se dvěma dalšími členy rodiče. Myslím si, že propojení školy a rodiny je pro kvalitní vzdělávací proces zásadní. Byla bych ráda, kdyby se spolupráce školy a rodin prohloubila.

Zorka Dufková

Co jste měli ve škole nejraději?

Na prvním stupni mě bavilo všechno, moc ráda jsem chodila do školy, a to hlavně za kamarády. Na druhém stupni jsem si oblíbila matematiku, kterou i dnes ráda učím.

Je něco, co na naší škole není, na vaší to bylo a líbilo se vám to?

Hodně jsem nad touto otázkou přemýšlela a přišla jsem jen na to, že když jsem chodila do 4. třídy na starou budovu, tak nám učitelé zvonili na zvonek podle potřeby a to se mi líbilo. Když jsme si pěkně hráli, nechali nám dlouhé přestávky a naopak, když jsme nestíhali učivo, měli jsme delší hodiny.

Co se vám na naší škole líbí nejvíce?

Líbí se mi pěkné světlé třídy, bazén, obě tělocvičny, hřiště i nová budova. Dále jsem ráda, že škola pořádá pro žáky množství výukových programů, výletů, škol v přírodě, sportovních kurzů, divadel a dalších projektů.

Proč pracujete ve školské radě?

Ve školské radě pracuji proto, že je místem, kde se setkávají všechny složky, kterým na škole záleží - zákonní zástupci, pedagogové a zástupci zřizovatele.

Jitka Vilímová

Co jste měli ve škole nejraději?

Výtvarnou výchovu a český jazyk. Na český jazyk jsme měli úžasnou, ale i přísnou paní učitelku.

Je něco, co na naší škole není, na vaší to bylo a líbilo se vám to?

Dílny a bylo to fajn. Užili jsme si i spoustu legrace při práci s nářadím apod. Vyráběli jsme třeba pro školu lampióny. Cvičení o přestávkách. V rámci přestávky nám do rozhlasu pouštěli hudbu a my na ni cvičili.

Co se vám na naší škole líbí nejvíce?

Dostatečné množství odborných učeben, bohužel jsou v nich v tomto roce třídy. Vybavení informatik.

Proč pracujete ve školské radě?

V podstatě jsem byla do školské rady zvolena z řad učitelů. Snažím se předávat jejich poznatky a informace k chodu školy.

Marie Klašková

Co jste měli ve škole nejraději?

Nejraději jsem měla velké přestávky. Znamenaly příjemnou pauzu se svačinou v ruce a klábosení nebo lumpačení s kamarády.

A vyučovací předmět? Tělocvik a zeměpis.

Je něco, co na naší škole není, na vaší to bylo a líbilo se vám to?

Za školou jsme měli tzv. pozemky, takovou oplocenou plochu se záhony, kam jsme chodili „zahradničit“. A dole v suterénu jsme měli dílnu, tam jsme chodili řezat, pilovat a tak ... A ještě tam byla místnost se šicími stroji, tam se holky učily šít.

Co se vám na naší škole líbí nejvíce?

Z naší školy je krásný výhled na Šlapanice.

Proč pracujete ve školské radě?

Ve školské radě bych ráda spolupracovala se zástupci rodičů a zástupci města Šlapanice na podpoře návrhů přínosných pro vzdělávací proces a pro pohodový pobyt žáků a pedagogů ve škole.

Michal Klaška

Co jste měli ve škole nejraději?

Nejraději jsem měl tělesnou výchovu, přírodopis a chemii.

Je něco, co na naší škole není, na vaší to bylo a líbilo se vám to?

V rámci předmětu „Pracovní činnosti“ jsme pracovali v dílně a na zahradě. Prostory pro tyto činnosti už ve Šlapanicích nejsou.

Co se vám na naší škole líbí nejvíce?

Nejvíce se mi líbí možnosti pro sportování – tělocvičny, bazén, hřiště.

Proč pracujete ve školské radě?

Zastupuji zřizovatele školy, tj. město Šlapanice.

Antonín Toman

Co jste měli ve škole nejraději?

Na škole jsem měl nejraději to, že jsem v ní byl. Se svými spolužáky. Tehdy mi to přišlo samozřejmé. Dnes vidíme, že to samozřejmě vůbec není. Nemůžu říct, že bych měl nějaký předmět automaticky rád či nerad. Mnohem důležitější bylo, co se zrovna probíralo a jak k výuce přistupovali jednotliví učitelé. Středověk lepší než pravěk. Rovnice lepší než rýsování. Literatura lepší než větný rozbor. Lepší fotbal než výmyk na hrazdě. Lepší genetika než prvoci. Lepší destilace než aromatické uhlovodíky. A tak podobně.

Je něco, co na naší škole není, na vaší to bylo a líbilo se vám to?

Vybavení školy tehdy a dnes se nedá srovnat. Marně bych hledal něco, co jsme tehdy měli k dispozici, ale na škole to není. Spíš naopak – třeba bazén přímo ve škole. To by se mi líbilo. To stejné se týká i ostatních věcí. Např. stylu výuky, odbornosti učitelů na základní škole – zejména humanitních předmětů.

Co se vám na naší škole líbí nejvíce?

Neznám školu úplně do detailu. Ale bazén, atletický ovál, nová hala i pavilon F jsou nepochybně věci, které Šlapanicím mohou jiné školy závidět. A určitě i mnoho dalšího, včetně mnoha nadšených pracovníků školy. Myslím, že žáci a rodiče nemají mnoho zásadních

důvodů k nespokojenosti. To ale neznamená, že není co zlepšovat. Stále je a bude co zlepšovat. Na straně všech - žáků, rodičů, učitelů, vedení školy, města i školské rady. Vzdělávání a zajišťování podmínek pro vzdělávání jsou nikdy nekončící procesy.

Proč pracujete ve školské radě?

Protože mi není lhostejné vzdělávání mých dětí. Ani vzdělání celé generace současných dětí. Škola dětem by měla dát základ, aby mohly vést úspěšný a spokojený život. Děti, co jsou dnes v první třídě, ukončí své vzdělání (základní, střední či vysoké) v letech 2030 - 2040. To je dlouhá doba, jelikož nikdo z nás neví, jak bude svět vypadat, protože se rychle proměňuje. Čím dál rychleji. Takže dnes vzděláváme děti, aby obstály v budoucím světě, který neznáme. To je výzva.

S DRONEM DO OBLAK

Asi každý ví, co je dron. Dron se používá pro natáčení, ale i focení z ptačí perspektivy. My ho používáme na obě zmíněné činnosti.

PRAVIDLA

Jestli si myslíte, že s dronem můžete létat kdekoliv, tak to není pravda. Létání s dronem má dost pravidel, např. nelétat u letiště, nelétat výše jak 120 metrů nebo nelétat v chráněných krajinných oblastech a národních parcích. Létat se může maximálně tak daleko, dokud dron vidíte vlastníma očima. Nesmíte také létat nad shromážděním lidí, pokud nemáte zvláštním povolení, např. koncerty a festivaly. Pokud tato pravidla dodržovat nebudete, může vám hrozit pokuta v řádu několika tisíc nebo zabavení dronu. Ale abychom vám neříkali jenom, co s dronem nesmíte, tak tady jsou výhody, co se s dronem smí - třeba focení z výšky, „handsfree“ selfie nebo panoramatická videa.

BEZPEČNOST

S dronem musíte být také velmi opatrní, třeba nelétat tam, kam nevidíte, nebo za nějaké budovy, protože můžete rychle ztratit signál. Taky nelétejte do elektrického vedení a hlavně nelétejte v dešti. U některých dronů je program nastavený tak, aby vám pomohl se vyvarovat riskantních věcí (např. dron sám nevzlétne u letiště).

První bezpilotní letoun vznikl už v roce 1916. Jmenoval se Aerial Target (Vzdušný cíl).

Zdroj: https://cs.wikipedia.org/wiki/Bezpilotn%C3%AD_letadlo

ERROR1K NEMÁ CHYBU

Mohl by ses nám představit?

Zdravím, jmenuji se Erik Šafařík a na internetu působím pod jménem ERROR1K.

O čem točíš videa?

Tohle je dost těžká otázka, se kterou se setkávám často, a nikdy sám vlastně nevím, jak mám odpovědět. Je to asi taková všehochuť. Začínal jsem na videích o focení a filmařině, jelikož je to můj studovaný obor, ale když jsem zjistil, že se s tím v Česku asi moc uchytit nedá, tak jsem přešel na tu víc „zábavnou“ stránku, hlavně asi nějaké reakce, názorová videa a v poslední době i dost videí z Photoshopu, které se snažím dělat spíš zábavnější než edukativní formou.

Jak dlouho natáčíš?

Tohle bylo pro mě nedávno celkem děsivé uvědomění, ale je to už téměř pět let, jelikož jsem začínal na začátku střední školy a teď jsem v prváku na vysoké. Letí to až moc rychle.

Vyhráváš si se světlem, co používáš?

Světla mě už od malička naprosto fascinovala. S tím, jakou mám vášeň pro filmařinu plus to, že jsem ji studoval, je pro mě hraní si se světlem samozřejmost. Vždycky mě totiž strašně bavilo, jak něco tak obyčejného, jako je světlo, dokáže kompletně změnit atmosféru scény. Úplně nevím, jak mám odpovědět na otázku „co k tomu používáš“, abych tady nepopisoval technický parametry, každopádně používám k tomu hodně různých typů světla a svoje teoretické a praktické znalosti z oboru.

Myslíš, že jsou tvá videa naučná?

Dřív jsem s tím úmyslem začínal, chtěl jsem lidi hlavně učit, jak mít lepší kvalitu videí, fotek, atd. Nicméně poslední dobou je to podle mě víc čistě zábava, než že by to bylo jakkoliv edukativní. Samozřejmě jsou videa, u kterých doufám, že si z nich lidi něco odnesou, například mám na kanále i pár tutoriálů, ve kterých jednoho krásného dne možná budu i pokračovat, ale celkově si myslím, že je to video od videa. Ne všechno musí něco naučit, bavit se je taky důležité.

Kdo tě dovedl k natáčení?

Youtubeři. Už když jsem začínal jako malej kinder sledovat YouTube, tak mě to hrozně zaujalo a vždycky jsem se chtěl stát jedním z nich. Proto jsem teď neskutečně vděčný za to, že se mi tenhle sen pomalu, ale jistě plní, jelikož bylo vždycky mým snem mít doma silver button (odměna od YouTube za 100 000 odběratelů), takže pokud právě čtenář, který si toto čte, nemá odběr, tak mu to možná i prominu a dám mu jedinečnou možnost to ihned napravit.

Jakou máš věkovou skupinu a pro jakou jsi začal natáčet?

Myslím, že mám přesně tu věkovou skupinu, na kterou jsem chtěl zacílit neboli rozumní lidé ve věku cca 13–25 let. Je to poměrně velké rozmezí, ale z vlastní zkušenosti můžu říct, že mě sleduje i překvapivě dost dospělých, dokonce jsem i slyšel, že moje videa byla pouštěna ve školách z iniciativy učitele, což je absolutně úžasný!

Jak dlouho trvá fotka ze Zmanipulováno?

Jak jsem říkal, tak v poslední době tvořím právě zábavně laděná videa z Photoshopu, která nesou název Zmanipulováno (protože tam vznikají takzvané „fotomanipulace“). Je to hodně různé, závisí to na komplexitě jednotlivých děl, ale většinou je to v průměru tak tři hodiny, někdy víc, někdy méně. Tak či tak, výsledek častokrát fakt stojí za to!

Jak tě napadlo jméno ERROR1K?

Vzniklo to absolutní náhodou ve třetí třídě na škole v přírodě. Jak přesně, si úplně nepamatuju, ale zůstalo mi to v hlavě natolik, že jsem to začal používat všude, a tak nějak mi to už zůstalo.

Co je tvůj cíl na YouTube?

Bavit lidi a vytvářet obsah, na který můžu být v budoucnosti pyšný. Nemám žádný daný cíl, prostě chci dělat, co mě baví do té doby, dokud mě to bavit bude. A zatím to nevypadá, že by mě to hned tak omrzelo, přece jenom... tohle je teprve začátek.

Je něco, co bys chtěl na konec říct?

Asi ani ne, budu rád za odběr a sledování na sociálních sítích, mrk mrk. A děkuji za rozhovor!

TOP 5 ERROR1KOVÝCH VIDEÍ

Overthinking

- zajímavě vybrané téma, hodně lidí se s tím potýká, naučné a informativní [ZDE](#)

DÁŠ MI SVÉ TELEFONNÍ ČÍSLO PROSÍM?

- ve videu zdůrazňuje, abychom nikomu neposílali svoje telefonní čísla, i když nám o ně napíše třeba kamarád... Zábavná forma toho, jak získat informace o podvodech s telefonním číslem [ZDE](#)

Jaká byla FILMOVÁ ŠKOLA?

- povídací video o tom, jaká má tato střední škola pro i proti a proč na ni jít, nebo proč na ni vůbec nechodit [ZDE](#)

Je maturita TĚŽKÁ?

- znovu povídací video, ale tentokrát o tom, jak se připravoval na maturitu a jaké jsou jeho zkušenosti [ZDE](#)

Youtuber: Práce jako každá jiná

- ve videu je vysvětleno, jaká je práce youtubera a proč by se měla brát jako každá jiná [ZDE](#)

Tato i jiná Erikova videa najdete na:

<https://www.youtube.com/c/ERROR1K>

ŠESTIDÍLNÁ SÉRIE

Lucy a Stephen Hawkingovi: **Jirkova vesmírná dobrodružství**

Líbí se vám vesmír? Jestli ano... můžete cestovat do vesmíru s Jirkou a Aničkou.

Jirka je kluk, který by chtěl letět do vesmíru, ale má to těžké, protože jeho rodiče nesnáší elektřinu a všechno, co škodí Zemi. Naštěstí mu uteklo prase, které dostal od babičky. Když šel po prasečích stopách, našel ho ve vedlejší opušteném domě. Ke svému překvapení se dozvěděl, že má sousedy: Erika a jeho dceru Aničku. Ti vlastní počítač Kosmo, který dokáže otevírat dveře do vesmíru. A dobrodružství může začít...

Dostanou se Jirka a Anička na kometu? Spadne Erik do černé díry? Najde Jirka život na Europě (jednom z měsíců Jupitera)? Odletí na Mars? A zachrání rodiče před tím, aby odletěli do vesmíru?

<https://www.knizniklub.cz/knihy/452000-jirka-a-neprolomitelná-sifra.html>

Jirkova dobrodružství tvoří šest knih.

Stephen Hawking a jeho dcera Lucy napsali společně pět knih. Po Stephenově smrti napsala šestý díl série Lucy sama.

Kdo byl Stephen Hawking

Stephen Hawking (čti: stívn hóking)

byl britský teoretický fyzik, kosmolog, astrofyzik, matematik, astronom, spisovatel vědecké i populární literatury, televizní herec a mnohé další...

Narodil se 8. ledna 1942 a zemřel 14. března 2018 (ve věku 76 let). Byl otcem tří dětí. Trpěl amyotrofickou laterální sklerózou, kvůli které nemohl chodit ani mluvit. S okolím komunikoval pomocí počítače, později pomocí hlasového syntetizátoru.

Navzdory své těžké nemoci učinil významné objevy a mluvil o sobě jako o šťastlivci. Považuji ho za velmi inspirativního člověka.

PONĚTOVICKÝ RYBNÍK A MOKŘAD

Ponětovický rybník se nachází severně od stejnojmenné obce a je napájený potokem **Roketnice**.

Byl vybudován v roce **1951** na pozemcích, které byly často zaplavovány. Jeho původní rozloha byla **6 hektarů**. O rok později byly do rybníka vysazeny ryby, které byly dovezeny z Pohořelických rybníků.

V roce **1982** byl rybník kompletně vypuštěn, ze dna byla odstraněna **1,5 m** silná vrstva usazenin a byla opravena jeho hráz.

Dnešní rozloha rybníka činí **10,48 ha** a část jeho plochy leží i na katastrálním území Šlapanic. Rybník je v některých místech hluboký až **9 metrů**.

ROSTLINY

Stromové vrby, které původně rostly podél řeky Roketnice, byly pokáceny při budování rybníku a nově byla cesta kolem břehů osázena topoly. Tyto stromy ovšem za těch pár desítek let dost vyrostly a při bouřích a velkých větrech začalo být v okolí rybníka nebezpečno. Většina topolů tak byla v posledních letech výrazně prořezána nebo pokácena a je v plánu je postupně nahradit novými stromky. V okolí rybníka můžeme najít také další druhy dřevin jako duby, vrby, javory, olše, habry a lípy.

Z bylin jsou pak významné kosatec žlutý, růžově kvetoucí šmel okoličnatý nebo vzácná orchidej kruštík široolistý.

ŽIVOČICHOVÉ

Rybník je bohatě zarybněn. Žijí v něm kapři, cejni, amuři, sumci, okouni, candáti, štiky, úhoři, boleni nebo třeba tolstolobici.

Na břehu rybníka se nachází kachní hospodářství, ve kterém jsou chováni zástupci vrubozobých z různých končin světa.

S našimi druhy vrubozobých ptáků se pak můžeme setkat na hladině rybníka. Nejčastějšími zástupci jsou kachna divoká, husa velká a labuť velká. Labuť se zde hlavně na podzim a v zimě před zamrznutím vodní hladiny objevují ve velkých počtech. Vzácnějšími druhy ptáků jsou pak slípky zelenonohé, poláci chocholačky a další. Naopak pravidelně se zde můžeme setkat s ptačím druhem označovaným jako „létající drahokam“, kterým je ledňáček říční.

Z třídy savců zde můžeme pozorovat ondatry (původně ze Severní Ameriky) a nutrie (z Jižní Ameriky).

V mnohých člancích o Ponětovickém rybníku nebo mokřadu se dočteme o vzácném ptačím návštěvníkovi, který se zde objevil v roce 2010. Je jím ibis posvátný, pták, který byl posvátným zvířetem hlavně pro starověké Egyptany. Ztělesňoval pro ně Thovta, boha písma a moudrosti. Po čase bylo zjištěno, že se nejedná o vzácný zálet, ale že tento jedinec uprchl z chovu poblíž Jihlavy společně s dalším ptákem, který byl později nalezen na jihu Moravy u Lednických rybníků.

Rybník je pravidelně navštěvován sportovními rybáři z okolí, v tuhých zimách bývá zamrzlá hladina rybníka hojně využívána bruslaři a celoročně je vyhledáván jako místo odpočinku a cíl vycházek.

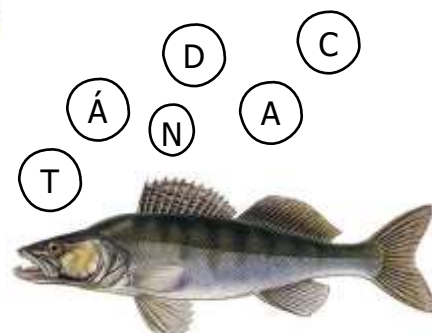
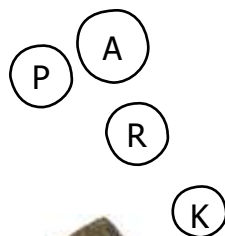
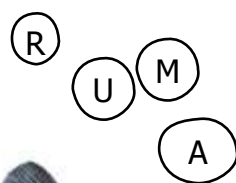
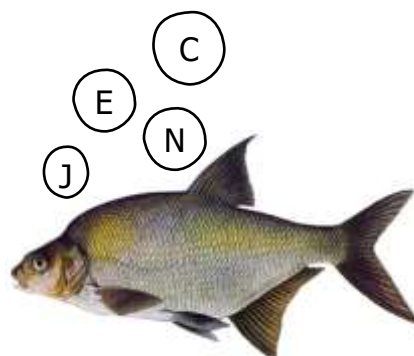
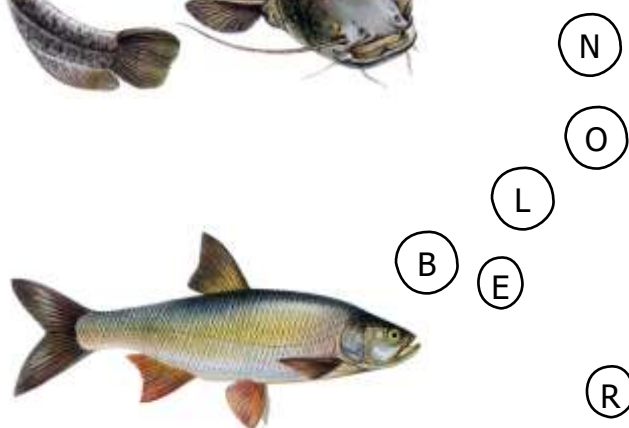
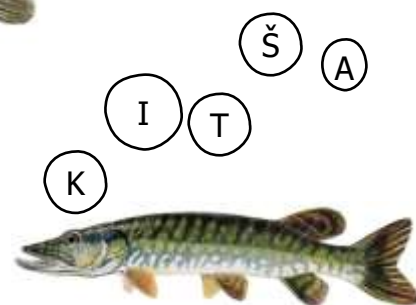
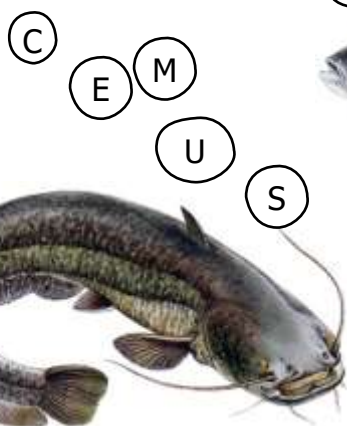
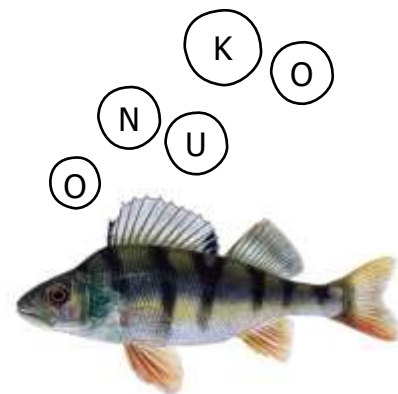
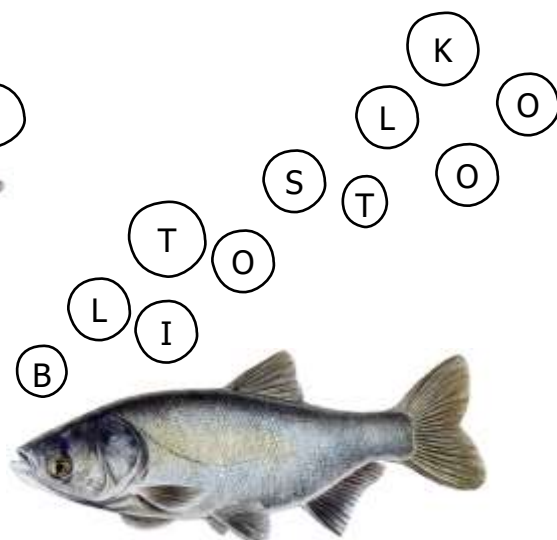
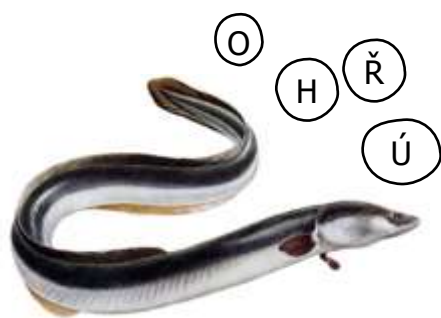
PONĚTOVICKÝ MOKŘAD

Ponětovický mokřad byl vybudován v roce **2000**, a to v rámci projektu v oblasti ochrany přírody a krajiny. Byly zde vybudovány **tři tůňky** za účelem obnovení plnohodnotného **rozmnožování obojživelníků**, usídlení mokřadních ptáků s podmínkami pro hnízdění.

Dnes má mokřad podobu miniaturního přírodního parku s dřevěnými lavičkami kolem mělké vodní hladiny, ze které ční ostrůvky rákosů. Narazit zde můžeme na celou řadu rákosinových druhů ptáků, obojživelníků a při troše štěstí můžeme zahlédnout i našeho nejhojnějšího zástupce hadů - užovku obojkovou.

Článek vytvořili žáci 7. ročníku:

Burianová Šarlota, Garlík Tobiáš, Grácerová Vendula, Hrabálek Šimon, Charvátová Ema, Poulík Dan, Richter Lukáš, Šamšulová Vendula, Štěpánek Vít, Wiesner Eduard, Zavřel Dominik s panem učitelem Petříkem.

ŘEŠENÍ: amur, bolen, candát, cejn, kapr, úhoř, sumec, tolstolobik, štika, okoun

15 OTÁZEK VÍTA VYŠINKY

Rebeka Kasapidu

Ráda cestuji, chodím na výstavy, jezdím na snowboardu, potápím se a móda.

Impresionismus (malba v přírodě) a surrealismus (zdůrazňuje podvědomí).

Co nejpozději můžu.

Co nejdřív to jde.

Chobotnice.

Žádné, všechny mám ráda.

Nemám.

Mořské plody.

Játra.

Hodně bot.

Do Řecka.

Poznávací.

Růžová.

Kolektiv, děti, atmosféra.

Drama a sci-fi.

Zajímá vás, jaký je rozdíl třeba mezi sportovci a umělci?

Máme pro vás novou rubriku duel, kde se ptáme vybraných učitelů na stejné otázky.

Tentokrát jsme do ní vybrali zástupce tělocvikářů a výtvarkářů.

Petr Fruhwirt

Děti, přátelé, sport, počítačové a mobilní hry a také moje práce.

Atletiku a fotbal.

V 6:00.

Mezi 22:00-23:00.

Kocour

Pes

Ne

Asi svičková

Houby

Rifle a elektrický zubní kartáček.

Nemám takové místo, jezdím pokaždé jinam.

Školní sportovní kurzy

Modrá

Paní učitelky

Sci-fi, fantasy, akční, komedie, pohádky.

JAK MÍT HRANÍ POD PALCEM

Online či offline videohry baví spoustu dětí. A nejen je, ono taky nemálo rodičů a učitelů paří, jen se to stydí přiznat, no jak pravil klasik: „Všichni jsme někdy hráli. A kdo tvrdí, že ne, ten hraje dodnes.“

Jenže není hraní jako hraní a snadno může přerůst v závislost. Tu člověk pozná třeba tak, že hraní nemá nikdy dost a chce hrát víc a víc, stále na hraní myslí, je nervózní, když zrovna hrát nemůže, a vůbec vše ostatní dává na druhou kolej. Aby hraní nepřerostlo v tuhle noční můru, je dobré znát základní hráčská pravidla v rámečcích **VEDLE**.

Ale abychom videohry hodnotili férově: existují i takové, které prokazatelně rozvíjejí paměť, pozornost nebo osvojení nějakého učiva (a bohužel to není Fortnite :-). Některé možná znáš z online výuky. Aaaaa, už slyším, že to je teda děs a hrůza, no dobře. Ale pokud jsi mladší hráč, zkus mrknout třeba na web České televize, kde najdeš poučné, dobře hratelné a esteticky povedené hry, díky kterým se naučíš něco o zdravém stravování (**Hopsváča**), vesmíru (**Kvizonauti**) nebo třeba ekologii (**Opernice**).

V časech, kdy se neustále setkáváme s karanténou, představuje možnost zahrát si online hru alespoň částečnou náhradu za setkání s kamarády (OK, sem už Fortnite spadá :-). Vždy ale pamatuj na dodržování pravidel bezpečí v online prostoru. Hra má být radost, a pokud by se ti cokoliv nezdálo, ukonči hru a neboj se obrátit na blízkého dospělého.

Tedy: s pařením her je to trošku jako se zdravým stravováním. Když do sebe budu od rána do večera cpát brambůrky a colu, nemůžu se divit, že ztloustnu a bude mi často blbě. Když si ale dobře promyslím výběr hry, budu se chovat bezpečně a řídit se zásadami **VEDLE**, mohou mě videohry i obohatit.

A jak vnímáš hraní her ty?

Bezpečnost na prvním místě:

- V online hrách nikdy nesdílej své reálné jméno ani fotku. Vždy používej přezdívku a herního avatara.
- Bezpečné online hraní je pouze s kamarády, které osobně znáš. Přidávej si pouze osoby, jejichž reálnou identitu znáš.

Hlídej si čas strávený hraním

Tvůj mozek se vyvíjí. Únosné a neškodné je trávit tolik hodin hraní za týden, kolik je ti let. Opakuji: za týden, ne za den :-)

Hraní večer není dobrý nápad

Záře z monitoru způsobuje, že se ti pak blbě usíná. Když už hrát, tak odpoledne.

Mluvit o hraní s rodiči

Ne že by to pomohlo k tomu, aby ti dovolili hrát víc hodin za den. Ale aspoň lépe pochopí, co tě na tvé oblíbené hře tolik baví. A hlavně: budou ti moci lépe pomoci, pokud bys to někdy potřeboval.

Andrea Mikotová,
školní psycholožka

Jak si zlepšit „pobyt“ na Windows 10

Zrychlete si systém

Budete odměněni větší FPS (frekvencí snímků za sekundu) ve hře, rychlejším zapínáním a prevencí před padáním systému.

Jak na to?

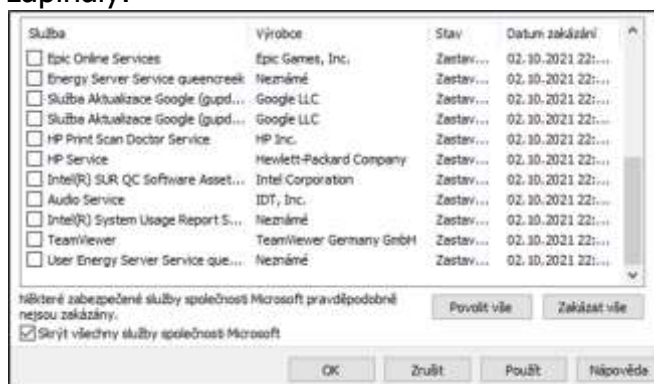
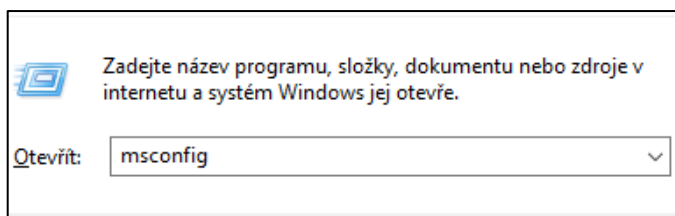
1.

Vypněte nežádoucí programy, které se spouští samy.

Postup: Tlačítko Windows + R, otevře se program „spustit“, napište do něj „msconfig“.

Nahoře klikněte na „Služby“. Klikněte na „Skrýt všechny služby společnosti Microsoft“ a vypněte všechny programy, u kterých nepotřebujete, aby se samovolně zapínaly.

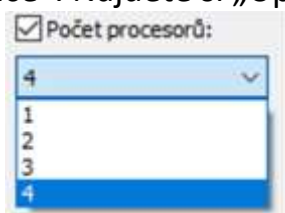

Po napsání potvrďte Enterem nebo kliknutím na OK.

2.

Nastavte si procesor. Běžte znovu do msconfig (již v bodu 1) a klikněte na „Spuštění počítače“. Najděte si „Upřesnit možnosti“.

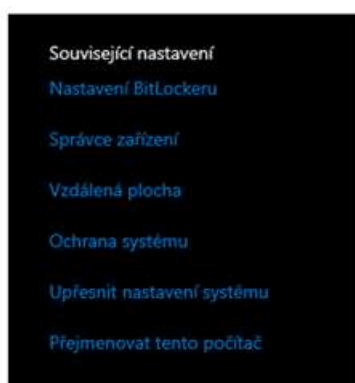
Zapněte funkci „Počet procesorů“, rozklikněte „ruličku“ a vyberte nejvyšší počet (u mě 4).

3.

Využijte úložiště pro více VRAM (virtuální RAM).

Běžte do „Nastavení > Systém > O aplikaci“.

Upřesnit nastavení systému.
Klikni na první „Nastavení“.

K provedení většiny těchto změn musí být uživatel přihlášen jako správce (Administrator).

Výkon

Vizuální efekty, plánování procesoru, využití paměti a virtuální paměť

Nastavení...

„Upřesnit“

Možnosti výkonu

Vizuální efekty **Upřesnit** Zabránění spuštění dat

„Změnit“

Virtuální paměť

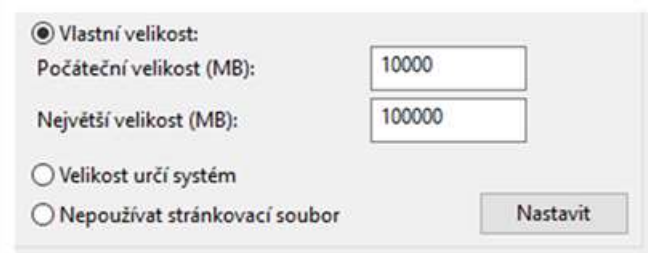
Stránkovací soubor je oblast na pevném disku, kterou systém Windows používá, jako by se jednalo o paměť RAM.

Celková velikost stránkovacího souboru všech jednotek: 10000 MB

Změnit...

Vypněte možnost „Automaticky spravovat velikost stránkovacího souboru pro všechny jednotky“.

Klikni na „Vlastní velikost“ a napiš tam počáteční: 10000, největší: 100000.

Klikni na „Nastavit“.

Je možné že na tebe vybafne:

i Na jednotce c: není dostatek volného místa pro zadanou maximální velikost stránkovacího souboru. Pokud s tímto nastavením budete pokračovat, bude stránkovací soubor růst pouze do velikosti volného místa.

OK

Zrušit

Dej „Ok“. A ne, neboj se, nesežere ti to všechna data.

Potvrď všechno tlačítkem OK. A restartuj počítač pro změnu.

Hurá, tvůj
Windows teď
bude rychlý jako
raketoplán!

LEO A TAMARA

Planeta Nabe měla kromě zvířat i jiné obyvatele. Mohla bych je nazvat lidmi, ale nebyli úplně jako my. Vzhledem se nám dost podobali, a abyste si je dokázali lépe představit, představujte si je jako pozemšťany. Nutno podotknout, že teď mluvím o prvních obyvatelích Nabe a ti se od nás nejvíc lišili tím, že neznali zlo ani nic škaredého nebo špatného. Jen dva z nich zlo znali. Pan Vincitore a jeho syn Emanuel. Věděli, jaké zlo je, a proto o něm před ostatními nikdy nemluvili. Dá se tedy říct, že ostatní ani nevěděli, že zlo existuje. Pan Vincitore a Emanuel bydleli ve velkém domě, který by se dal lehce nazvat vilou, měli hodně služebných a byli nejbohatšími a nejmocnějšími obyvateli Nabe. Vyprávělo se o nich mnoho zajímavých věcí. Například se říkalo, že vědí všechno nebo že ví, jak vznikla Nabe. Jen oni sami by vám mohli říct, co je na tom pravdy.

Jednoho dne se pan Vincitore procházel okolo velikého jezera. Ranní mlha se lehce dotýkala jeho hladiny a byla tak hustá, že skrz ni nebylo vidět za nesčetné ohyby jezera. Když pan Vincitore jeden takový ohyb míjel, mlha na chvíli ustoupila a on spatřil dvě plačící děti. Mohlo jim být okolo deseti let, seděly u břehu, čelem obráceny k jezeru, hlavy měly skloněné a po tvářích se jim koulely velké slzy. Pan Vincitore se podivil. Jak je možné, že pláčou? Vždyť Nabe je šťastná planeta a není na ní zlo ani nic špatného. Dosud nikdy se nestalo, že by byl nějaký z jejích obyvatel smutný nebo že by plakal. Smutek bývá většinou považován za špatný.

Znamená to tedy, že na Nabe vniklo zlo? Pan Vincitore trhnutím hlavy odehnal myšlenku. „Ne, dnes ještě ne,“ řekl si. Ale už předem věděl, co je pravda. Pomalu zamířil k plačícím dětem. I když byl nešťastný a srdce mu rozčilením tlouklo, vykouznil na své tváři láskyplný úsměv a oslovil děti: „Proč pláčete?“ I když už věděl, co mu odpoví. Chlapec, starší z obou dětí, odpověděl: „Pane, já i moje sestra jsme sirotci. Dnes nám zemřeli rodiče. Není to snad dostatečný důvod k pláči?“ Kdyby to pan Vincitore nevěděl, nejspíš by teď strašně zbledl. Chlapec řekl slova „umřeli“ a „sirotci“ docela přirozeně, jako by to byla běžná věc. Smrt nikdy dřív na planetě Nabe nebyla. Znamená to tedy, že na Nabe přišla smrt, špatnost a zlo, které čeká jen na to, až mu dá někdo šanci k boji? Celkem zbytečně si kladl pan Vincitore tuto otázku. Už dávno věděl, kdo dá zlu šanci.

Přesto však znovu oslovil děti: „Jak se jmenujete?“ Ovšem, jak jistě tušíte, i tohle věděl. „Jmenuji se Leo,“ představil se chlapec, „a tohle je Tamara.“ Po chvíli rozpačitého mlčení se Tamara osmělila a zeptala se: „Kdo jste vy, pane?“ Pan Vincitore se jim představil. Když domluvil, Tamara si uvědomila, že je jí najednou dobře. Už neplakala a pan Vincitore jí přišel jako ochránce. Možná právě proto řekla: „Nemáme, kam jít, pane.“ A pan Vincitore udělal věc, o které už předem tušil, že jí bude jednou velmi, velmi litovat. Jeho srdce mu však nedalo jinak, a tak řekl:

Pro předchozí díly
Planety Nabe
klikni nebo skenuj ;-)

NOČNÍ DOBRODRUŽSTVÍ

Jednoho podzimního večera sedí malá dívka Leontýnka na koberci ve svém pokojíčku a hraje si. Před sebou má rozloženého chlupatého medvěda Emanuela, blondátou panenku Žofii v růžové zástěrce, kovboje s lasem na mohutném hnědákovi, zelenou plyšovou příšeru a legrační loutku kašpárka Ignáce. Každého usazuje do pěkné polstrované židličky, na klín mu položí maličkatý hrníček s horkou čokoládou a ještě ho přikryje dečkou, aby mu náhodou nebyla zima. Holčička se zahledí z okna, kde se snáší k zemi pestrobarevné listy. Připadají jí jako skřítki. Z přestav ji vytrhne krátké zaklepání. Do dveří strčí hlavu maminka a spráskne ruce. „Ty ještě nespíš? Tak honem uklidit a šup do postýlky,“ povídá s úsměvem. Jenže Leontýnce se vůbec nechtějí uklízet hračky. „To vážně musím?“ zeptá se rozmrzele. „Ano, musíš,“ dodá maminka a zmizí v kuchyni. Dívčina dobrá nálada je tatam. Pokud něco opravdu nesnáší, je to právě uklízení. Pak jí ale něco napadne a začne cpát všechno pod postel. A to nejen nové kalhoty, ve kterých chodí do školky, či nedojedenou večeři, ale i panenku Žofinku, kašpárka Ignáce a prostě vše, co jí přijde pod ruku.

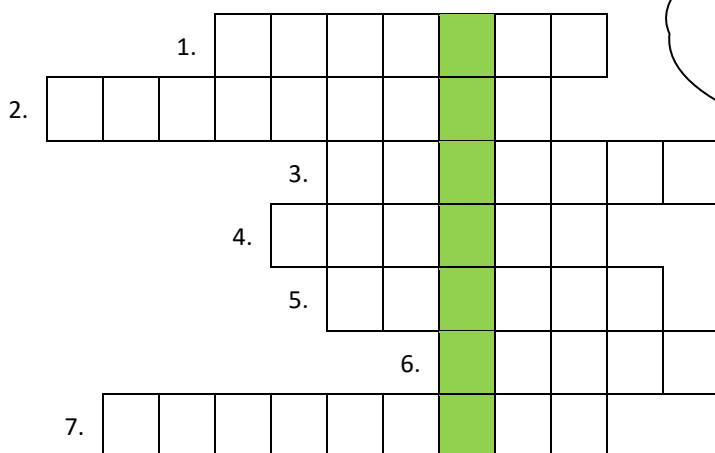
Vleze si pod peřinu právě ve chvíli, kdy se vrátí maminka. „Tak co, hotovo?“ ptá se a zkoumavě se rozhlíží po místnosti. „Samozřejmě,“ pípne zpod peřiny holčička a radši se otočí na druhý bok, aby nebylo vidět, jak se červená. Maminka je zřejmě spokojená, dá jí pusku na čelo, zhasne a odejde. Leontýnka si v duchu svatosvatě slibuje, že to zítra uklidí, a s tímto vědomím usne. Ze spánku ji vytrhne jakýsi prapodivný zvuk, kolem je tma, ale přesto si je jistá, že se jí to nezdálo. Posadí se a zkoumá okolí. A vtom si všimne, že v tmavém koutu pokoje stojí jakási postava. Je obrovská, div že se hlavou nedotýká stropu. Teď vystoupila ze stínu a dívka v ní s hrůzou pozná panenku Žofii. Jenže místo jejího obvyklého sladkého úsměvu se jí přes tvář táhne děsivý úšklebek. Leontýnka chce křičet, ale nejde jí to. Zkouší vstát, aby doběhla pro maminku, její nohy ji však nechtějí poslouchat. Náhle uvidí zelené tlapy, čouhající zpod postele. A to už se objeví celá plyšová příšera a za ní lezou medvěd Emanuel, černé riflové kalhoty, kašpárek Ignác a za nimi vyjíždí kovboj na svém hnědákovi. Nakonec vyskáče ven i lžice s miskou, ve které ještě zůstal zbytek pudinku.

Všichni jen tiše stojí kolem postýlky a hrozivě se mračí. Pojednou kdosi vykřikne: „Lhářko!“ A jako by to byl startovací povel, hračky na ni začnou křičet a rozčileně gestikulovat. Náhle je přeruší panenka Žofie: „Potrestáme ji, takhle se hodné děti nechovají.“ A za souhlasného mručení všech přítomných se začne postýlka i s vyděšenou Leontýnou pomalu odlepovat od země. Holčička se chytne okraje postýlky a vyletí otevřeným oknem do černé noci.

Jak tak stoupá výš a výš, všimne si, že z postele odpadají čím dál tím větší kusy dřeva. Až najednou pod sebou nemá vůbec nic a padá

studeným podzimním vzduchem na zem. Crrr, slyší jakoby z dálky jakýsi povědomý zvuk. Posadí se. Je zpátky ve svém pokoji. Ve dveřích se objeví maminka, ale co nevidí, Leontýnka k ní s pláčem běží a naráz ze sebe vychrlí: „Já jsem ti včera lhala, ale teď už vím, že se to nedělá a už to nikdy neudělám.“ Potom se otočí a k velkému maminčinu úžasu začne vyhazovat všechno zpod postele a rovnat to do skříněk a poliček.

A od té doby už Leontýnka nikdy nelhala, protože co kdyby se hračky rozhodly znovu obživit.

TAJENKA:

Nezapomeň si _____
svůj pokoj!

1. Jak se jmenoval holčiččin medvěd?
2. Jak se jmenovala holčička v příběhu?
3. Jakou barvu měla příšerka?
4. Co měla holčička k večeři?
5. V jakém ročním období se příběh odehrává?
6. Jak se jmenoval kašpárek?
7. Jakou barvu vlasů měla panenka Žofie?

CO DĚLÁME O PŘESTÁVCE?

Žáci pozor, tvrzení níže čtete jen na vlastní nebezpečí, jsou od rodičů :-)

...natočení meotaru na slunce a propalovali jsme vše možné / výzva pro dětské čtenáře – napište nám, co je podle vás meotar, nejtípnější odpovědi otiskneme v příštím čísle :-)/

...házení houbou (nejlépe mokrou a smradlavou) / klasika, které zatnul tipec příchod tabule na fixy/

Vždy, jak zazvonilo, posedaly jsme si k sobě (holky) a povídaly jsme si o tom, co se nám zdálo, co jsme dělaly doma, co rodiče, a domlouvaly jsme se, kam kdy půjdeme a co nás čeká atd. Ráda na to vzpomínám, to dnešní děti bohužel neumí a můžeme za to my :- (/ otázka do pralice, děcka, fakt si spolu neumíte povídat?/

Učitelce matematiky jsme o velké přestávce přestěhovali trabanta...

Když jsem byla v sedmé nebo osmé třídě, pouštěly jsme s kamarádkou nějakou dobu jednou nebo dvakrát týdně o velké přestávce do školního rozhlasu hudbu. Překvapivě náš výběr hudby nepodléhal žádnému pedagogickému schválení... a pak nás zrušili :) / DJ 's, hlaste se v ředitelně, tam se nachází centrální mozek rozhlasového vysílání naší školy/

My jsme museli o jedné přestávce korzovat v řadě po chodbě - nejdřív jedním směrem a potom druhým - hrůza.

Kluci vymýšleli školní výzvy. Jedna z nich: těsně před začátkem vyučování běžet ve spodním prádle k ředitelně a zpět tak, aby dotyčného nikdo neviděl a podobně. Byli jsme fajn třída :-)

Indiánské mučení spolužáka přivázaného u kůlu podpírajícího strop naší třídy v dívčí škole.

Sledování spolužáků kluků starších tříd bylo mnohdy pro malou dívku velmi dobrodružné :-) Víc si nevzpomenu, ale chodba hrála velkou roli :-)

I přes všemožné zákazy a výhrůžky učitelského sboru na školním výletu jsme propašovali nalezenou ceduli „Nudistická pláž“ do školy a pověsili ji o přestávce ve třídě na nástěnku. Nevydržela ani do konce přestávky :-)

Na gymplu jsme pořádávali soutěž Miss Šeredka-křupka. Vyjídali jsme z pytlíku křupek ty nejlepší, až nakonec zbyla ta nejškaredější, nejmiň obalená arašídovými drobečky.

Rodičům číst zakázáno (toto jsou pravdivé historky žáků)

Spolužák Jirka běží k jídelnímu lístku a křičí: dnes budou k obědu šulinky s makem!

V naší třídě 8. B jsme složili vlaštovky a připíchli je na světla. Jsou tam už dva roky.

Za poslední dobu mě nejvíce pobavilo, když jsem šla s holkama na záchod a tam bylo urvané prkýnko... Byla to děsná prča :-)

Hráli jsme si na pana učitele.

Když děláme o přestávce s holkama na koberci zlatou bránu, kluci nám tam vlezou a my na ně spadneme. Je to legrace.

Spolužáci jednou zpívali celou přestávku Čerešničky, čerešničky.

Měli jsme ve třídě honičku a všichni jsme o sebe zakopli a celá třída spadla na zem.

U nás ve třídě někdy hrají zadkovanou a je to vtipná, ale i hlučná hra, ale mně se nelíbí.

A jak by měla vypadat ideální přestávka podle dětí?

1. Nejdůležitější není mobil, ale kamarádi.
2. Rádi chodíme kolečka, cítíme se vesele a uvolněně. Někdy se nudíme.
3. Milujeme fotbal, pinec, vlaštovky, horolezeckou stěnu i lego nebo hoňku a schovku.
4. Nesnášíme hluk a roušky.
5. Rádi bychom chodili ven, do haly, na hřiště a také do jiných pater.